

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/984/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914204585
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914204585.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyni K. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. O. XX, XXX XX U. O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42362962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, v konaní o zaplatenie 764,94 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/184/2014-28 zo dňa 09. 02. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 119,68 € do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia, p o t v r d z u j e ;

vo zvyšku zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie vo veci samej zastavil v zmysle ust. § 96 O. s. p., nakoľko navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť.

O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 146 ods. 2, veta prvá, O. s. p. tak, že odporkyni právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli a navrhovateľa, ktorý zaviniel zastavenie konania zaviazal na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka vo výške 119,68 € za dva úkony právnej pomoci po 51,45 € v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. a 2 x režijný paušál po 8,39 € v zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z.

Podľa § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb., svojím posledným výrokom okresný súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 38, 80 €.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka (výrok v poradí III.). Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne odôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, o to viac, ak vedľajší účastník, ktorý zo zákona je považovaný za personálne a odborne vybaveného, má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za úkony, ktoré má robiť sám. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo/9/2013. Podľa neho by trovy právneho zastúpenia nemali predstavovať náhradu odmeny za právnu pomoc pri predložení podania,

ktoré svojim obsahom je šablónovitým opakovaním podaní predkladaných v nespočetnom množstve prípadov. Ak je vedľajšiemu účastníkovi priznané určité osobitné postavenie zák. č. 250/2007 Z.z., a to aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom sa vychádza z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Mcd0/5/2013. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť preto podľa neho v prípade vedľajšieho účastníka namiesto len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. Navyše spochybnil procesné postavenie vedľajšieho účastníka a má za to, že súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Uvedené vyplýva z toho, že vedľajší účastník nepredložil súhlas účastníka, na strane ktorého chce vystupovať, ktorá skutočnosť vyplýva aj z novely Občianskeho súdneho poriadku zák. č. 353/2014 Z.z.. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že v konaní poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní a absenciu obligatórnych náležitostí v zmluve, na základe ktorej si navrhovateľ uplatňoval voči odporkyni svoj nárok. Poskytol svojim vyjadrením kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej veci, ktorý treba považovať za účelný úkon. Podľa argumentácie navrhovateľa by tak ani jemu v prípade úspechu v konaní nemala byť priznaná náhrada trov konania, nakoľko ide o veľkú spoločnosť, ktorá má bohatý pracovný aparát, v rámci ktorého zamestnáva ľudí s právnickým vzdelaním, a preto nie je nevyhnutné, aby sa dala zastupovať advokátskou kanceláriou, ktorá zbytočne navyšuje trovy konania, navyše, ak uplatňuje premlčané pohľadávky. Poukázal na rozhodnutie NS SR, sp.zn. 7MCdo 4/2010 a rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 281/2011.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (výrok v poradí III.), ktorým okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

Výrok okresného súdu, ktorým bolo konanie vo veci zastavené (výrok v poradí I.), a ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania odporkyne (výrok v poradí II.), výrok, ktorým bolo nariadené vrátenie zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi (výrok v poradí IV.) neboli odvolaním napadnuté, preto zostávajú podľa § 206 ods. 2, 3 O. s. p. nedotknuté.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z dôvodov napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd konanie vo veci zastavil podľa § 96 O. s. p., pretože navrhovateľ vzal návrh na jeho začatie späť v celom rozsahu. Prihliadal pritom na stanovisko odporkyne, ako aj vedľajšieho účastníka na jej strane. V súdnej veci vedľajší účastník na strane odporkyne vstúpil do konania po oznámení o vstupe do konania, ktoré došlo okresnému súdu dňa 01. 12. 2014. Následne na to dňa 26. 01. 2015 zaslal vedľajší účastník na strane odporkyne okresnému súdu vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania a poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky - dojednania uzavreté v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 27. 11. 2008, na základe ktorej si navrhovateľ nárok voči odporkyni uplatňoval. Až následne bolo doručené okresnému súdu podanie navrhovateľa dňa 09. 02. 2015, a to späťvzatie návrhu na začatie konania v celom rozsahu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku kvalifikovanej obrany vedľajším účastníkom, ktorý v tomto konaní po oboznámení sa s návrhom a prílohami zaslal súdu vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania, resp. poukázal i na viaceré neprijateľné zmluvné dojednania uzavreté v zmluve o revolvingovom úvere, na základe ktorej si navrhovateľ voči odporkyni nárok uplatňoval, a až na základe tohto vyjadrenia došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom, a to v celom rozsahu.

Z uvedeného preto vyplýva, že pokiaľ o náhrade trov konania okresný súd rozhodoval podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., postupoval vecne správne.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanovení zákon.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností, t. j. nemôže byť vopred vylúčený z voľby možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta. Trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03), ak po vznesenej námietke premlčania a poukazom na neprijateľné zmluvné dojednania pôsobil tento vstup pre navrhovateľa tak, že tento vzal návrh na začatie konania späť v celom rozsahu a konanie bolo zastavené.

Je nepochybné, že odporkyňa a vedľajší účastník boli v dôsledku zastavenia konania zavinením navrhovateľa v konaní úspešní. Konanie vo veci vyvolal práve navrhovateľ, pričom vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenie na tento vstup mu vyplýva priamo z Občianskeho súdneho poriadku, a to z ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Osobitným predpisom mal zákonodarca na mysli najmä zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod.. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o Združenie na ochranu spotrebiteľov. V danom prípade nešlo o paušálny vstup do konania, nakoľko ako bolo vyššie uvedené, k zastaveniu konania došlo práve v dôsledku kvalifikovane poskytnutej obrany odporcom vedľajším účastníkom, ktorý v konaní vzniesol námietku premlčania. Odvolací súd, teda, opätovne zdôrazňuje, že trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania, ak po vznesenej námietke premlčania bolo konanie zastavené v dôsledku späťvzatie návrhu navrhovateľom. K uvedenému argumentu odvolací súd na záver dodáva, že k neúčelnému vzniku trov konania dochádza samotným podaním návrhu v prípade, ak došlo k jeho späťvzatiu samotným navrhovateľom, ktorý zavinil zastavenie konania, a teda, išlo o návrh podaný nedôvodne.

K námietke navrhovateľa uvedenej v odvolaní týkajúcej sa správnosti priznaných trov právneho zastúpenia odporkyne a vedľajšieho účastníka, odvolací súd poznamenáva, že k vyčísleniu trov právneho konania, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia zo strany právneho zástupcu odporkyne a vedľajšieho účastníka, došlo v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej v texte len „vyhláška“). Aplikujúc ust. § 10 ods. 1 vyhlášky priznal okresný súd vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 51,45 € + 2 x režijný paušál vo výške 8,39 € v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky, čo spolu predstavuje sumu 119,68 €.

Vyššie uvedené úkony právnej služby boli urobené účelne predovšetkým so zámerom chrániť práva odporkyne, ako i vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. K námietke navrhovateľa uplatnenej v odvolaní týkajúcej sa toho, že podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní je súhlas

hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník postupovať v zmysle novely Občianskeho súdneho poriadku zák. č. 353/2014 Zb., odvolací súd uvádza nasledovne:

Pre účely posudzovanej veci je nutné uzavrieť, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); právna úprava platná a účinná do 31. 12. 2014 výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nevyžaduje. Prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma a dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013). Vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba založená za účelom ochrany práv spotrebiteľa.

Vzhľadom na vývoj právnej úpravy občianskeho súdneho konania v poslednom období nemožno v prípade spotrebiteľskej veci hovoriť už o klasickom sporovom konaní, pretože v tomto konaní nie je súd v celom rozsahu viazaný návrhom (§ 153 ods. 3 a 4 O.s.p.), je povinný z vlastnej iniciatívy skúmať, či spotrebiteľská zmluva, od ktorej odvodzuje navrhovateľ svoj uplatnený nárok, neobsahuje neprijateľné podmienky (§ 172 ods. 9 O.s.p.) a je dokonca z úradnej povinnosti povinný v konaní aj bez návrhu prihliadnuť na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov). Z tohto hľadiska sa pomoc vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi nepochybne môže prejavovať v ktorejkoľvek fáze konania po jeho začatí, a to práve v možnosti poukázať na tie skutočnosti, ktoré môžu mať podstatný vplyv na výsledok konania v konkrétnej spotrebiteľskej veci (a to aj v prípade ak je spotrebiteľ v konaní nečinný).

Účelom postavenia vedľajšieho účastníka ako právnickej osoby založenej na ochranu práv spotrebiteľa, ktorý vstupuje do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. účinného od 15. 10. 2008 je v zmysle dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu rozšíriť ochranu práv aj na práva spotrebiteľov, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem a teda umožniť právnickým osobám založeným na tento účel chrániť práva spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní v procesnom postavení vedľajších účastníkov. V prejednávanej veci musí súd brať na zreteľ, že existujú dva typy vedľajšieho účastníctva a v prípade, ak zo zákona vstúpila do určitého konania právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, potom na vstup alebo zotrvanie v konaní, príp. na možnosť uskutočňovať právne úkony v takomto konaní, tomuto typu vedľajšieho účastníka nemožno klásť žiadne ďalšie podmienky okrem tých, ktoré sú stanovené v § 93 ods. 4, druhá a tretia veta O. s. p. Iba uvedený výklad totiž dôsledne zodpovedá tomu, že všeobecné súdy sú povinné vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné práva na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Pokiaľ je potom účelom ustanovenia § 93 ods. 2, v spojení s § 93 ods. 4 O. s. p. zvýšiť ochranu určitých subjektov prostredníctvom právnických osôb, ktorých predmetom činnosti je práve ochrana záujmov týchto subjektov, nemožno mať pochybnosti o tom, že je v súlade s uvedeným účelom právnej úpravy, uvedeným právnickým osobám zabezpečiť účinné právne prostriedky ochrany, ktoré by mohli v prospech chránených subjektov využiť.

Novela Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 353/2014 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015 neobsahuje ustanovenia prechodného charakteru, preto novelizované znenie §-u 93 ods. 2 a 3 O. s. p. je možné aplikovať na právne vzťahy odo dňa účinnosti tohto zákona, teda od 01. 01. 2015. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo doručené okresnému súdu pred 01. 01. 2015. Uvedený právny záver nespochybňuje ani dôvodová správa k zák. č. 353/2014 Z. z. ak konštatuje, že odstraňuje interpretačné problémy praxe súdov, ak z uvedeného v žiadnom prípade nevyplýva, že by uvedená novela zák. č. 353/2014 Z. z. mala byť aplikovaná i na právne vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou.

Podmienky na vstup vedľajšieho účastníka do konania zavedené právnou úpravou účinnou od 01. 01. 2015 nemožno aplikovať na tie prípady, kedy vedľajší účastník do konania vstúpil ešte za účinnosti starej právnej úpravy, ktorá takéto podmienky pre vznik vedľajšieho účastníctva nezakotvovala, pretože by sa tak podľa novej právnej úpravy posudzoval vznik právnych vzťahov a nadobudnutých práv (ktoré vedľajšiemu účastníkovi jeho vstupom do konania vznikli), ku ktorému došlo pred jej prijatím.

Na záver odvolací súd poznamenáva, že nepovažoval za dôvodnú ani námietku navrhovateľa uvedenú v odvolaní týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia o náhrade trov konania. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil aplikáciu ust. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., na základe ktorej vzniklo odporkyni, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne právo na náhradu trov konania, ktoré považoval za účelné, preto náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia úspešnému účastníkovi, a to vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne i priznal. Okresný súd sa správne v odôvodnení rozhodnutia zamerail len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd - prvostupňový súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Navyiac odvolací súd poznamenáva, že navrhovateľ v konaní napriek tomu, že svojim podaním vzal návrh v celom rozsahu späť, si neuplatnil náhradu trov konania a ani nepoukázal na dôvody, pre ktoré by uvedená náhrada trov konania nemala byť priznaná odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na jej strane.

Nemožno prehliadnuť, že navrhovateľ sám využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi. Podľa argumentácie navrhovateľa by tak ani jemu v prípade úspechu v konaní nemala byť priznaná náhrada trov konania, nakoľko ide o veľkú spoločnosť, ktorá má bohatý pracovný aparát, v rámci ktorého zamestnáva ľudí s právnickým vzdelaním, a preto nie je nevyhnutné, aby sa dala zastupovať advokátskou kanceláriou, ktorá zbytočne navyšuje trovy konania, navyiac, ak uplatňuje premičané pohľadávky. Trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastúpením účastníka advokátom, je preto potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatňovanie, resp. bránenie práva na súde. Iba v celkom výnimočných situáciách, najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom, by mohlo ísť o trovy konania, ktoré by sa nedali kvalifikovať ako vynaložené účelne. Za zneužitie práva na zastúpenie advokátom sa nepovažuje udelenie plnomocenstva advokátovi osobou, ktorá zamestnáva osobu s právnickým vzdelaním. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 457/2014. Odvolací súd preto poznamenáva, že v prípade právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nejde o zneužitie práva na zastúpenie advokátom, pretože trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy, keď každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. V odvolacom konaní navrhovateľ nebol úspešný, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal, nakoľko uvedené trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa, nepovažoval za trovy konania vynaložené účelne. Z obsahu spisu je zrejmé, že odvolanie navrhovateľa bolo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne doručené, dané na vedomie a na vyjadrenie k odvolaniu vedľajší účastník nebol vyzvaný súdom, nebola mu v tomto smere uložená žiadna povinnosť zo strany súdu, a preto predmetné vyjadrenie, v ktorom vedľajší účastník navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne potvrdiť, nie je v príčinnej súvislosti so samotným predmetom konania a rozhodnutia. Uvedený úkon nebol nevyhnutný pre úspech vo veci, teda neboli poskytnuté také právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Vzhľadom na tú skutočnosť, že uvedené vynaložené trovy právneho zastúpenia v súvislosti s písomne podaným vyjadrením k odvolaniu neboli odvolacím súdom považované za účelné, odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.